

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne sige tak for den overvejende positive modtagelse af lovforslaget. Det berger jo endnu en gang for, at vi kan få en hurtig udvalgsbehandling, så forslaget snart kan blive vedtaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 199:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand og lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Finansiering af udgifter efter bistandsloven til flygtninge, tilskud til kommunerne vedrørende de sociale udgifter til flygtninge).

Af socialministeren (Else Winther Andersen).

(Fremsat 15/5 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

I Socialdemokratiet finder vi, at det ikke er det mest heldige tidspunkt at fremsætte dette lovforslag på, hvor der ikke engang er 14 dage til, at Folketinget slutter sin samling.

Staten står over for at skulle have afklaret en række vanskelige forhandlinger med Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen om de økonomiske rammer for de kommende år. I forhandlingerne indgår ældreområdet serviceniveau, og der skal også drøftes nedbringelse af ventelisterne på daginstitutionssområdet osv. Fra de kommunale organisationer er udgået det klare budskab, at der mangler mere

end 6 mia. kr., for at man kan opretholde det nuværende serviceniveau. Vi står altså over for en lang række vanskelige økonomiske sager.

For et forslag som det, der nu er til behandling, som har så stor økonomisk betydning for en række kommuner landet over, er den tid, der er til rådighed for at drøfte forslaget, som er fremsat den 15. maj, for kort. Man har ikke givet den nødvendige tid til at analysere konsekvenserne, som forslaget vil indebære.

Ifølge rapport af april 1991 fra Socialministeriets arbejdsgruppe om flygtningerefusion skønnedes det samlede antal flygtninge pr. 1. januar 1990 at udgøre 34.000. Heraf skønnes 30.000 at være kommet hertil inden for de seneste år, hvorfor en væsentlig del af disse er omfattet af 6½-års-perioden, hvor staten efter bistandslovens § 134, stk. 3, yder 100 pct.s refusion af udgifterne.

Disse flygtninge vil blive en alvorlig økonomisk belastning for kommunerne i de kommende 2-3 år. Kommunernes Landsforening har da også tidligere fremsat ønske om, at refusionsperioden på de 6½ år blev forlænget med mindst 2 år. Socialdemokratiet har støttet tanker i den retning og finder også, at det burde have været gennemført tidligere, men det er blevet afvist af regeringen.

I Socialdemokratiet tager vi på nuværende tidspunkt afstand fra forslaget om nedsættelse af refusionssatserne til 75 pct. efter 3 år. Vi føler ikke, at der med forslaget er sikret byrdemæssig balance. De kommuner, der allerede har taget imod mange flygtninge, vil fortsat være ugunstigt stillet. Forslaget om et tilskud på 20.000 kr. pr. flygtning efter de 6½ år, som er finansieret ved omlægningen, og som aftrappes over en 3-årig periode til 5.000 kr., finder vi er utilstrækkeligt.

Regeringen smyger sig altså uden om problemerne ved at fremsætte dette forslag. Der savnes fortsat en plan for en bedre fordeling af de modtagne flygtninge, og det er også et spørgsmål, som man bør se at få taget fat på.

Som det tidligere er nævnt, er kommunernes økonomi hårdt trængt. En af årsagerne er den store arbejdsløshed, der også rammer flygtningene. De undersøgelser, vi kender, viser, at arbejdsløsheden er tre gange højere blandt flygtninge, end den er blandt danskere. En af årsagerne til denne situation er manglende dansk kundskaber og manglende erhvervs kvalifika-

[Peder Sass]

tioner. Flygtninge er ofte, netop når de kommer hertil, i en situation, hvor de enten er analfabeter eller ligger på et meget lavt skolekundskabsniveau. Det er derfor beklageligt, at der rundt om i landet fortsat må konstateres lange ventelister og beskæringer i undervisningen på de institutioner, som tilbyder undervisning for flygtninge.

Vi vil som sagt ikke afvise, at der i forslaget er en række positive elementer, som vi kan arbejde videre med. Således finder vi, at forslaget om indførelse af tilskud til aktivisering og arbejdsmarkedsforanstaltninger og forslaget om, at staten dækker kommunernes udgifter til flygtninge med vidtgående handicap og uledsagede flygtningebørn, er gode elementer i forslaget. Men forslaget mangler klare fremtidsperspektiver, der kan motivere for bedre vejledning, udslusning, praktik og værkstedstræning m.v. Når vi fra statens side har forpligtet os til at tage imod et antal flygtninge, skal de statslige myndigheder også påtage sig det økonomiske ansvar.

Vi finder altså ikke, at vi kan gøre dette forslag færdigt i denne samling, men at det bør genfremsættes i næste samling.

Pia Christmas-Møller (KF):

Da fru Karen Højte Jensen ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne fortælle, hvad den konservative folketingsgruppe mener om dette forslag. Vi kan støtte det, og vi lægger vægt på, at den samlede økonomiske ramme til flygtninge vil være den samme efter forslagets vedtagelse. Der flyttes med andre ord rundt på nogle midler.

På baggrund af erfaringer med det gældende regelsæt foreslås en række ændringer, der bl.a. imødekommer kommunale ønsker. Med ændringerne vil vi få et mere effektivt arbejde med integration af flygtninge, og kommunernes motivation til at gøre en aktiv indsats for flygtninge øges. I øvrigt gælder jo samme socialpolitiske grundholdning over for flygtninge som over for andre borgere, at passive midler skal gøres aktive.

Eva Kjer Hansen (V):

I Venstre synes vi, dette er et godt lovforslag. Målet er, at det skal være lettere for kommunerne at aktivere flygtninge, og samtidig skal kommunerne motiveres til mere effektivt og på et

tidligere tidspunkt at tage del i integrationen af flygtninge.

Forslaget kommer, efter at statsrevisorerne i 1988 fremhævede nogle mangler ved den gældende lov. For det første understregede de problemet i, at én myndighed træffer beslutning om udgifternes art og størrelse, mens en anden myndighed skal betale for disse udgifter. For det andet efterlyste de et bedre samarbejde mellem kommunerne og Dansk Flygtningehjælp.

På baggrund af statsrevisorernes beretning nedsattes en arbejdsgruppe, der endelig her i foråret har fremlagt en rapport, og det er på baggrund af denne rapport, at der nu er fremsat en række konkrete forslag til ændring af refusionsreglerne.

Når vi i Venstre synes, at dette er et godt lovforslag, skyldes det for det første, at aktive tilbud til flygtninge skal opprioriteres frem for passiv forsørgelse. Ligesom vi prøver at mindske ledigheden generelt, er det vigtigt også at søge at aktivere flygtningene. Derfor indføres der med lovforslaget flere former for tilskud til kommuner, der tager beskæftigelsesfremmende initiativer.

Dernæst lægges der med lovforslaget op til en bedre fordeling af de økonomiske ressourcer til flygtningene. Samtidig med at kommunerne får et økonomisk medansvar for udgifterne til institutions- og serviceydelse samt et økonomisk medansvar pr. flygtning efter en periode på 3½ år, indføres der ændrede tilskudsmuligheder, så de kommuner, der har det største antal flygtninge, også får flest økonomiske ressourcer til rådighed.

Jeg skal forsikre tilhørerne for en opremsning af de enkelte dele i lovforslaget, men nøjes med at sige, at indholdet kan gøres op i tre dele: kompetence og økonomisk ansvar følges ad, det gøres mere attraktivt for kommunerne at aktivere flygtninge, og der indføres en mere rimelig fordeling af de økonomiske ressourcer blandt kommunerne. Derfor synes vi i Venstre, at det er et godt forslag.

Vi har i Venstre lagt vægt på, at dette lovforslag skulle være udgiftsneutral. De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget betyder således, at amtsskommunernes merudgifter og kommunernes mindreudgifter modregnes over bloktilskuddene. Samlet vil ændringerne betyde, at det offentlige ressourcer til flygtning-

[Eva Kjer Hansen]

gene anvendes bedre og mere målrettet til gavn for flygtningene i Danmark.

Med disse kommentarer henviser vi i Venstre forslaget til en positiv og hurtig udvalgsbehandling.

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil gerne bakke op om det, der blev sagt af Socialdemokratiets ordfører om, at det er for sent at komme med så omfattende et lovforslag, i hvert fald hvis man forventer, at det skal blive færdigbehandlet. SF vil heller ikke støtte, at det bliver færdigbehandlet i denne samling, men vi mener, at det skal genfremsættes i næste samling. Det er en stor sag, og mange af de høringsvar, som jeg kan forstå er kommet til Arbejdsmarkedsudvalget, er Socialudvalget ikke blevet gjort bekendt med, så vi har ikke haft mulighed for at sætte os ind i dem endnu.

Så vidt jeg kan se, er der nogle positive træk i forslaget. Der er muligvis en mere aktiverende politik over for kommunerne og over for flygtningene, og det må man sige er positivt. Positivt er det også, at gruppen af asylansøgere, der omfattes af reglerne om statsrefusion, bliver udvidet.

Derimod er det lidt svært at sige konkret, hvem der økonomisk bliver vindere, og hvem der bliver tabere med dette forslag. Så vidt vi kan se af forslaget, bliver kommunerne under ét ikke tabere, men fordelingen mellem kommunerne ligger ikke helt klar, og her vil vi gerne have nogle høringssvar. Vi vil gerne have høringssvar fra Kommunernes Landsforening, og vi vil også gerne vide, hvad Dansk Socialrådgiverforening mener om forslaget.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er af den opfattelse, at udgifter til flygtninge skal betales af staten – og når jeg siger staten, så mener jeg via ulandshjælpen. På den måde gør man det f.eks. i Sverige, hvor ulandshjælp og økonomisk støtte til flygtninge er én og samme konto, og hvor man i øvrigt holder sig under 1 pct. af bruttonationalproduktet. I Danmark har vi splittet hjælpen op, og vi når op på beløb, der ligger tæt på 2 pct. af bruttonationalproduktet.

Grunden til, at vi mener, det skal være staten, er, at det jo er staten, der bestemmer, hvor mange flygtninge der skal ind i Danmark. Det er også staten, der mere eller mindre afgør, hvilke

kommuner flygtningene senere skal sluses ud i. Det er også staten, der bestemmer ydelsestørrelse, og hvilke tilbud kommunerne skal give med beskæftigelsesordninger, jobtilbud osv. Kommunerne er således ikke herre over udgifterne og er klemte af de stigende omkostninger.

Desuden vil det være langt nemmere at se, hvor mange penge der egentlig bliver brugt på flygtninge. Hvis man lagde det ind under staten, kunne vi se beløbet af finansloven direkte.

Fremskridtspartiet mener, at flygtninge kun skal have overlevelshjælp, men det synspunkt er vi desværre helt alene om at have i Folketinget. Jeg skal derfor nøjes med at foreslå, at flygtninge maksimalt kan få, hvad en folkepensionist får i grundydelse, altså 4.300 kr. om måneden. Det skal vore folkepensionister leve af, så kan flygtninge også.

Ud over dette beløb skal det kun være muligt at give hjælp til nødlidende efter konkret vurdering. Det må jo da være et forslag, som partierne i Folketinget er enig i, at vore folkepensionister i hvert fald skal have samme vilkår som de flygtninge, vi tager ind i landet. Hvis der er nogen, der ikke har den overbevisning, synes jeg, man skal træde frem og sige det åbent, så alle vi andre og vælgerne kan se, hvad det er for partier, der hellere vil bruge penge på flygtninge end på vores egne ældre.

Alle de forskellige former for fritidsforanstaltninger, jobtilbud og lignende ordninger til flygtninge bør også afskaffes. Forskellen er, at flygtninge er her kun midlertidigt, til de kan vende hjem igen, i modsætning til indvandrere, som skal være her resten af livet. Det er ikke mindst sagt til orientering for hr. Peder Sass, som var inde på, at der var så og så mange arbejdsløse, og der var så og så urimelige forhold omkring flygtninge. Det er et spørgsmål, om det er urimeligt.

Indvandrere skal derimod hurtigst muligt integreres og sættes i sving og have jobtilbud og arbejde, hvorimod flygtninge kan tage arbejde, hvis de selv vil. Men der skal ikke stilles alle mulige former for tilbud til rådighed. De er her kun midlertidigt.

Det er med andre ord stort set det modsatte af, hvad der er fremlagt her i Folketinget, Fremskridtspartiet vil, og vi tager derfor afstand fra forslaget og vil stemme imod det. Det lægger jo reelt op til at usynliggøre udgifterne til flygtninge.

[Tom Behnke]

ge endnu mere, end de er i dag, og er med til at stramme tommelskruerne på kommunerne endnu mere. Samtidig pålægges det kommunerne at hoppe og springe for de flygtninge, som et flertal i Folketinget har lukket ind i landet.

Så længe vi i Danmark har flere hundrede tusinde arbejdsløse og pensionister, der end ikke kan få hjælp til en værdig dagligdag, er det nødvendigt at holde igen på udgifterne til flygtninge. Det mente jeg egentlig også var flere partiers programerklæringer under valgkampen. Ikke mindst fra Venstre hørte vi da de røster. Nu er valgkampen selvfølgelig overstået, og så er hverdagen noget helt andet. Det kan vi jo så vende tilbage til, når der bliver valgkamp igen.

Jeg har nogle enkelte spørgsmål til socialministeren, som lover, at der samlet vil være en uændret økonomisk ramme. Hvordan kan det nu lade sig gøre, når Fremskridtspartiet igennem de seneste fem år har søgt oplyst, hvad de faktiske udgifter er til flygtninge i kommuner, amter og stat, og endnu ikke har kunnet få et svar? Hvordan vil man holde fast på en diffus størrelse? Det kan man da ikke.

Ministeren bedes derfor oplyse, hvilke samlede uændrede økonomiske rammer der egentlig er tale om her. I øvrigt er jeg enig i, at det meget nemt bliver noget lovsjaskeri, hvis vi skal have det gennemført inden ferien. Det vil jeg gerne sige som støtte til de ordførere, der har fremført det.

Bente Juncker (CD):

I CD har vi i dag drøftet dette forslag ganske meget.

Jeg kan se af bemærkningerne og ministerens fremsættelse, at statsrevisorerne er kommet med nogle bemærkninger om flygtningehjælpen. Men det, der står lidt hen i det uviste, er, om dette er noget, kommunerne har bedt om, og som kommunerne gerne vil have. Det står der ikke noget om i bemærkningerne.

Så jeg vil gerne spørge ministeren, gerne indenrigsministeren, hvis det er ham: Er det noget, som regeringen vil få lettere ved at komme igennem med til kommuneforhandlingerne? Sagt på en anden måde: Skal dette vedtages for, at regeringen kan komme godt igennem kommuneforhandlingerne? Når jeg stiller det spørgsmål, er det, fordi jeg synes, det er et underligt sent tidspunkt, vi får et så omfattende

lovgivningsarbejde på. Lige fem minutter før lukketid herinde skal vi gå et vældigt lovkompleks igennem med en fordeling af refusions-satserne for flygtninge.

Jeg er enig i, at kommunerne skal have noget mere medansvar. Jeg er også enig i, at vi skal aktivere flygtninge noget bedre. Hvis det kan være vejen, kan jeg være enig et langt stykke hen ad vejen med ministeren. Jeg er ikke enig, når hr. Tom Behnke kalder det at aktivere flygtninge for fritidsfor nøjelser. Jeg begriber ikke det ordvalg, som Fremskridtspartiet bruger i disse sager.

Men vi er altså enige i CD i, at der er en lang række ting i dette forslag, som måske er en forbedring for kommunerne, men hvordan stiller kommunerne sig til det, og vil det være en hjælp for dem? Det er vi stadig væk noget i tvivl om.

Så taler man om, at det er udgiftsneutralt. Jamen hvor længe? Hvor mange år er det det for kommunerne? Skulle vi dog ikke snart til at se på en bedre fordeling af flygtninge ude i kommunerne?

Hvordan vil dette forslag virke, hvis fordelingen bliver uændret ude i kommunerne? Det er nogle ting, som er utrolig svære at gennemskue, og det er selvfølgelig også mere velegnet til en udvalgsbehandling. Jeg må egentlig sige, at jeg synes, det er lovlig sent, at regeringen kommer med forslaget, og jeg må, hvis vi ikke kan få hurtige og klare svar specielt i forhold til regeringens forhandlinger med kommunerne, bede om, at det oversommer.

Marianne Jøved (RV):

Et af udgangspunkterne for regeringens forslag, som man må læse det, er, at statsrevisorerne har kritiseret den ordning, som Folketinget indførte fra 1. januar 1987, hvor staten har ydet 100 pct. refusion for udgifter til flygtninge i de første 6½ år, flygtningene var i landet.

I Det Radikale Venstre kan vi godt forstå statsrevisorernes argumentation: at det er vanskeligt at gennemføre en økonomisk forsvarlig administration, når den myndighed, der træffer beslutninger, ikke har en del af ansvaret for de økonomiske konsekvenser.

Vi er også åbne over for at drøfte de ændringer, som lovforslaget indeholder: ændringer i refusionssystemet og forlængelse af det antal år, hvor der ydes en særlig høj refusion. Vi synes, at det kan være en meget god idé at give

[Marianne Jelved]

særlig høje tilskud for børn i 0-5-årsalderen, til uledsagede børn og til handicappede flygtninge. Vi synes også, at der er gode ideer i at give særlige tilskud til aktivering. Vi synes også, det er positivt, at forslaget principielt er udgiftsneutral. Der ligger altså ikke besparelsestankemåder bagved; ikke fordi vi principielt har noget imod besparelser, men jeg tror, det er rigtigt i denne sag ikke at bruge situationen til det. Det vil jeg gerne anerkende regeringen for. Vi tror også, at det er rigtigt, at hensigten er samlet at styrke integrationsarbejdet.

Alt i alt har jeg nu nævnt en lang række af positive elementer, som Det Radikale Venstres gruppe kan støtte. Vi vil også i udvalgsarbejdet se positivt på det. Men også vi synes, at det er meget, meget kort tid at arbejde med temmelig omfattende ændringer. Vi vil ikke afvise, at det kan lade sig gøre at blive færdige inden sommerferien. Vi vil lade udvalgsarbejdet afgøre for os, om vi finder, det er forsvarligt.

Men vi vil gerne medvirke, hvis vi overhovedet selv synes, at vi kan stå inde for det. Det afhænger helt af, hvor hurtigt der kan komme svar på diverse spørgsmål fra ministrene, og hvordan udvalgsarbejdet i øvrigt kommer til at fungere. Det afhænger jo også af regeringens medspil.

Kofod-Svendsen (KRF):

Som andre ordførere også var inde på, ligger der en konkret årsag, nemlig statsrevisorernes beretning nr. 1/88 om flygtningeadministration som baggrund for dette forslag.

Som andre ordførere har været inde på, synes jeg også, at det er lidt svært at gennemskue alle konsekvenserne, men jeg kan læse det som et lovforslag, der vil satse i endnu højere grad på en aktiverende indsats, så nogle af de passive midler bliver brugt mere aktivt ved, at kommunen selv får et større medansvar. Det synes jeg er en rigtig grundholdning. Som den forrige ordfører mener jeg også, det er rigtigt, at der her er tale om nogle omlægninger. Man lægger ikke op til samme omlægninger, man vil lave nogle besparelser. Det synes jeg er rigtigt på dette område. Vi har heller ikke noget imod besparelser, men jeg tror, der er nogle gange, hvor det vil være som besparelser i denne sammenhæng. Når man laver omlægninger, tror jeg, at vi kommer bedst igennem med komplicerede omlægninger.

Når dette er sagt, må jeg som også andre ordførere sige, at på den ene side vil vi gerne med-

virke til, at det kan blive gennemført, specielt hvis det er meget afgørende af hensyn til de videre forhandlinger med kommunerne, men på den anden side må vi også helt kunne gennemskue, hvad lovforslaget vil komme til at betyde. Derfor kan man komme i den situation, det synes jeg vil være rigtigt at sige her, at det forudsætter lidt yderligere overvejelse.

Min konklusion er, at vi gerne vil medvirke til et både positivt og hurtigt udvalgsarbejde. Men vi vil samtidig lægge vægt på, at det ikke skal gå hurtigere, end at vi forståelsesmæssigt fuldt ud kan følge med. Her må vi erkende, at der ikke er så mange dage til den sidste ordinære dag herinde i Folketinget. Så en vis skepsis har jeg, samtidig med at vi ikke på nogen måde vil træne denne sag, da vi finder, at sigtet er rigtigt.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Fru Bente Juncker spørger direkte til kommuneforhandlingerne om mulige aftalebindinger i forbindelse med dækning af udgifter til flygtninge.

Forhistorien er den, at det er landets flygtningekommuner, der har gjort opmærksom på det problem, de har, og som vi forudsiger at ville få, efterhånden som flygtningene har været i landet i mere end 6½ år og dermed overgår til rent kommunal finansiering på lige vilkår med andre danskere.

Derfor har regeringen lovet, at vi ville se på problemet, om vi kunne finde en udligningsordning, der glattede ud efter de 6½ år, således at man ikke gik op til kommunal medfinansiering efter gældende regler for andre med lovligt ophold her i landet, men kunne fordele det mellemkommunalt over nogle år.

Jeg har været kaldt til samråd i Folketingets Kommunaludvalg, hvor jeg er blevet spurgt, hvornår dette forslag ville komme, fordi flygtningekommuner har spurgt medlemmer af Folketinget og Folketingets Kommunaludvalg om det samme. Der har jeg sagt, at jeg vil gøre, hvad jeg kan for, at lovforslaget kommer inden sommerferien. Jeg har endvidere sagt, at det kan tage tid – det er muligt, det bliver meget knebent – men vi vil gøre, hvad vi overhovedet kan for, at det kommer frem.

Der er den logik i det, at det hænger sammen med socialministerens forslag, og derfor er det bygget ind i socialministerens forslag, fordi aftrapningsperioden nøje hænger sammen med det antal år, som socialministeren i sit lovforslag yder statslig refusion i, uanset om det er 100 pct. eller 75 pct., så det skal ses under ét.

[Indenrigsministeren]

Det er altså et løfte til Kommunaludvalget, at det skulle komme inden sommerferien, og jeg har også gjort, hvad jeg kunne for, at socialministeren havde mulighed for at blive færdig med den del af lovforslaget, der vedrørte det ressortområde. Det er ikke noget, der hænger på kommuneforhandlingerne for 1992.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Allerførst et svar til den socialdemokratiske ordfører, der spurgte, hvorfor det skulle være så hurtigt færdigt. Lovforslaget er blevet færdigt nu, og eftersom vi har lovet kommunerne, at det også ville blive fremsat, når det blev færdigt, så blev det fremsat nu. Det er, som indenrigsministeren lige har svaret på.

Til ordføreren for SF vil jeg sige, at vi må ikke glemme, at noget af det væsentlige i dette lovforslag er, at vi her får en mulighed for at få flygtningene hurtigere aktiveret gennem et tættere samarbejde mellem flygtningehjælpen og kommunerne. Her får kommunerne så også en økonomisk fordel af, at man hurtigere kommer i gang. Det må være et meget stort mål i sig selv, og samtidig bliver kommunerne også gjort mere økonomisk medansvarlige.

Ordføreren for Fremskridtspartiet spurgte om de samlede uændrede økonomiske rammer. Lovforslaget drejer sig om udgifter efter bistandsloven og ikke om alle offentlige udgifter, der knytter sig til flygtninge, f.eks. sundhedsudgifterne. Med hensyn til udgifterne efter bistandsloven kendes de i den første 6½-årsperiode, og derfor kan forslagets økonomiske konsekvenser holdes inden for de uændrede rammer.

Ordføreren for CD ville gerne høre om kommunernes indstilling til lovforslaget. Her må jeg sige, at de i princippet for det meste er interesseret i, at vi får dette ført igennem. Men da det også drejer sig om nogle ændrede refusionssatser i den sidste periode, vil der selvfølgelig også være ting her, de nok synes de er knap så interesseret i. Men de bakker samtidig stærkt op om, at der nu bliver et tættere samarbejde mellem kommunerne og flygtningehjælpen.

Fra den radikale ordfører var der overvejen- de positive meldinger specielt om, at der ikke her var tale om et besparelsesforslag, og det samme var tilfældet fra Kristeligt Folkeparti.

Det har gennemgående været nævnt af næsten alle ordførerne, at man har følt, at der har været for kort tid til at få det behandlet, og at

det er et problem som sådant. Jeg vil gerne give tilsagn om, at hvis der er ønsker om teknisk bistand, vil jeg stille den til rådighed. Derudover skal vi stile efter at komme med nogle meget hurtige svar, så udvalgsarbejdet kan gå hurtigt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:**Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlemmer af Folketinget Helle Degn (S), Pernille Forchhammer (S), Frank Jensen (S), Rahbæk Møller (SF), Hanne Thanning Jacobsen (SF) og Holger K. Nielsen (SF) har meddelt mig, at de ønsker at tage den forespørgsel, som de anmeldte den 17. april 1991 om, hvordan regeringen agter at skaffe 15.000 uddannelses- pladser til de unge (F 21), tilbage.

Forespørgslen er herefter bortfaldet.

Der er foretaget ændringer i følgende ud- valg:

Sundhedsudvalget (17/5 91):

Udtræder: Kirsten Jacobsen (FP)

Ny stedf.: Poul Nødgaard (FP)

Sundhedsudvalget (21/5 91):

Udtræder: Hanne Andersen (S)

Nyt medl.: Erling Christensen (S)

Udtræder: Poul Nødgaard (FP)

Ny stedf.: Kirsten Jacobsen (FP)

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 22. maj 1991, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er oplået i salen.

Mødet hævet kl. 16.47